

Sygn. akt VII U 2667/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 lipca 2014 r.

**Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych**

w składzie:

Przewodniczący SSO Renata Gąsior

Protokolant Kamil Jaśkiewicz

po rozpoznaniu w dniu 29 lipca 2014 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy J. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

o świadczenie przedemerytalne

na skutek odwołania J. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 14 sierpnia 2013 r. znak: SP3/01/(...)

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

Ubezpieczony J. K., w dniu 01 października 2013 roku, odwołał się od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W., z dnia 14 sierpnia 2013 roku, znak: SP3/01/(...) o odmawiającej mu prawa do świadczenia przedemerytalnego.

W odwołaniu, pełnomocnik ubezpieczonego wskazał, że w dniu 10 czerwca 2013 roku, J. K. złożył do ZUS-u wnioski o przyznanie mu prawa do świadczenia przedemerytalnego. Jednakże ZUS decyzją z dnia 14 sierpnia 2013 roku, odmówił mu prawa do w/w świadczenia, z uwagi na niedostarczenie organowi rentowemu postanowienia Sądu o ogłoszeniu upadłości prowadzonej działalności gospodarczej.

Dodatkowo, pełnomocnik odwołującego podniósł, że ubezpieczony nie mógł wystąpić do Sądu z wnioskiem o wydanie postanowienia o ogłoszeniu upadłości, albowiem nie spełniał jednej z przesłanek warunkujących przyznanie prawa dotyczącej ogłoszenia upadłości, tj. niewypłacalności, o której mowa w art. 10 ustawy z dnia 28.02.2013 roku prawo upadłościowe i naprawcze.

Pełnomocnik J. K. wywiódł również, że działalność ubezpieczonego została wykreślona z Centralnej Ewidencji o Działalności Gospodarczej Rzeczypospolitej Polskiej i sam ubezpieczony przeprowadził postępowanie likwidacyjne firmy (odwołanie, k. 2-5 a.s.; k. 8-9).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. w odpowiedzi na odwołanie, złożone w tutejszym Sądzie Okręgowym, w dniu 18 października 2013 roku (prezentata Sądu), wniósł o oddalenie odwołania na podstawie

art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. W uzasadnieniu swojego stanowiska organ rentowy wskazał, że ubezpieczony nie przedstawił postanowienia o ogłoszeniu upadłości, a samo zaprzestanie prowadzenia działalności gospodarczej – i tym samym pozostawanie bez pracy – będzie obiektywne i sprawdzane przez sąd rozpatrujący wniosek o ogłoszeniu upadłości. Zatem, w świetle organu rentowego odwołujący nie spełnił wszystkich przesłanek wynikających z art. 2 ust 1 pkt 3 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 roku o świadczeniach przedemerytalnych, tj. ubezpieczony nie przedłożył organowi rentowemu postanowienia o ogłoszeniu upadłości (odpowiedź na odwołanie k. 10 a.s.).

Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego Sąd Okręgowy Warszawa – Praga w Warszawie ustalił następujący stan faktyczny:

Odwołujący J. K., ur. (...), złożył w dniu 10 czerwca 2013 roku, do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych wnioski o świadczenie przedemerytalne wraz z informacją dotyczącą okresów składkowych i nieskładkowych, zaświadczeniem z Urzędu Pracy o okresie zarejestrowania i pobierania zasiłku dla bezrobotnych (wniosek k. 1-4 a.r.; informacja dot. okresów składkowych i nieskładkowych k. 5-6 a.r.; zaświadczenie z Urzędu Pracy k. 7 a.r.).

ZUS zawiadomieniem z dnia 17 czerwca 2013 roku wezwał odwołującego do złożenia w terminie 14 dni postanowienia sądu dotyczącego upadłości prowadzonej działalności gospodarczej (k. 9 a.r.).

J. K., pismem z dnia 25 czerwca 2013 roku (data stempla pocztowego) oświadczył, że dnia 26 października 2013 roku zlikwidował działalność gospodarczą. Jako powód likwidacji ubezpieczony podał brak dochodów i przewlekłą chorobę w 2012 roku. Nadto oświadczył, że prowadził jednoosobową działalność, nie miał żadnych dłużników i w związku z tym nie zgłosił do sądu wniosku o ogłoszenie upadłości działalności gospodarczej (k. 11-12 a.r.).

Organ rentowy decyzją z dnia 14 sierpnia 2013 roku, znak: SP3/01/(...) odmówił odwołującemu się prawa do świadczenia, ponieważ z przeprowadzonego przez ZUS postępowania nie wynika, aby nastąpiła upadłość pozarolniczej działalności, jak również nie uzyskano informacji o rozpoczęciu przez J. K. postępowania likwidacyjnego (decyzja odmowna k. 35-36 a.r.).

W dniu 01 października 2013 roku ubezpieczony odwołał się od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 14 sierpnia 2013 roku, znak: SP3/01/(...) odmawiającej mu prawa do świadczenia przedemerytalnego, inicjując tym samym niniejsze postępowanie (odwołanie od decyzji k. 2-5 a.s.).

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił na podstawie dowodów z dokumentów zawartych w aktach rentowych oraz w aktach sprawy.

Zdaniem Sądu Okręgowego powyżej przytoczone dokumenty, w zakresie w jakim Sąd oparł na nich swoje ustalenia, są wiarygodne, wzajemnie się uzupełniają i tworzą spójny stan faktyczny. Dokumentacja w zakresie jej autentyczności i zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy nie była kwestionowana przez żadną ze stron postępowania co skutkowało uznaniem jej przez Sąd Okręgowy za bezsporną i mającą wysoki walor dowodowy.

W tym stanie rzeczy, w ocenie Sądu Okręgowego zgromadzony w sprawie materiał dowodowy stanowił wystarczającą podstawę do wydania orzeczenia.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie zważył, co następuje:

Odwołanie J. K. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 14 sierpnia 2013 roku., znak: SP3/01/(...) jest niezasadne i nie zasługuje na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie spór między stronami postępowania dotyczy kwestii spełnienia przez odwołującego się przesłanek uprawniających do nabycia prawa do zasiłku przedemerytalnego na podstawie ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych (tekst jedn. Dz. U. z 2013r. poz.170) – zwana dalej „ustawą o

świadczeniach przedemerytalnych”. Ustawa określa m.in. zasady ustalania prawa do świadczeń przedemerytalnych przyznawanych przez ZUS, tryb postępowania o przyznanie tych świadczeń i ich wypłatę.

Art. 2 ust. 1 w/wym. ustawy w sześciu punktach zawiera enumeratywne wyliczenie kategorii osób, którym przysługuje prawo do świadczenia przedemerytalnego. Prawo do świadczenia przedemerytalnego przysługuje osobie, która:

1. do dnia rozwiązania stosunku pracy lub stosunku służbowego z powodu **likwidacji pracodawcy lub niewypłacalności pracodawcy**, w rozumieniu przepisów o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy, u którego była zatrudniona lub pozostawała w stosunku służbowym przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, ukończyła co najmniej 56 lat — kobieta oraz 61 lat — mężczyzna i posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, lub

2. do dnia **rozwiązania stosunku pracy lub stosunku służbowego z przyczyn dotyczących zakładu pracy**, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 roku o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, w którym była zatrudniona przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, ukończyła co najmniej 55 lat — kobieta oraz 60 lat — mężczyzna oraz posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 30 lat dla kobiet i 35 lat dla mężczyzn, lub

3. do dnia **ogłoszenia upadłości** prowadziła nieprzerwanie i przez okres nie krótszy niż 24 miesiące pozarolniczą działalność, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, i za ten okres opłaciła składki na ubezpieczenia społeczne oraz do dnia ogłoszenia upadłości ukończyła co najmniej 56 lat — kobieta i 61 lat — mężczyzna i posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, lub

4. zarejestrowała się we właściwym powiatowym urzędzie pracy w ciągu 30 dni od dnia ustania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, pobieranej nieprzerwanie przez okres co najmniej 5 lat, i do dnia, w którym ustało prawo do renty, ukończyła co najmniej 55 lat — kobieta oraz 60 lat — mężczyzna i osiągnęła okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, lub

5. do dnia rozwiązania stosunku pracy **z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy o promocji zatrudnienia, w którym była zatrudniona przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy**, posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 35 lat dla kobiet i 40 lat dla mężczyzn, lub

6. do dnia 31 grudnia roku poprzedzającego rozwiązanie stosunku pracy lub stosunku służbowego, z powodu **likwidacji pracodawcy lub niewypłacalności pracodawcy**, w rozumieniu przepisów o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy, u którego była zatrudniona lub pozostawała w stosunku służbowym przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, posiadała okres uprawniający do emerytury wynoszący co najmniej 34 lata dla kobiet i 39 lat dla mężczyzn.

Zgodnie z art. 2 ust. 3 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych świadczenie przedemerytalne przysługuje osobie, która spełnia szczególne warunki wymagane do przyznania tego świadczenia, jeżeli:

1. przez okres co najmniej 6 miesięcy pobierała zasiłek dla bezrobotnych i nadal jest zarejestrowana jako bezrobotna,

2. w okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych,

3. złoży wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego w terminie nieprzekraczającym 30 dni od dnia wydania przez powiatowy urząd pracy dokumentu poświadczającego 6-miesięczny okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych,

Z powołanego powyżej art. 2 ust. 1 pkt. 3 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych wynikają warunki jakie musi spełnić osoba ubiegająca się o przyznanie jej prawa do świadczenia przedemerytalnego.

Zgodnie z brzmieniem w/wym. przepisu prawo do świadczenia przedemerytalnego przysługuje osobie, która do dnia **ogłoszenia** upadłości prowadziła nieprzerwanie i przez okres nie krótszy niż 24 miesiące pozarolniczą działalność, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, i za ten okres opłaciła składki na ubezpieczenia społeczne oraz do dnia ogłoszenia upadłości ukończyła co najmniej 56 lat — kobieta i 61 lat — mężczyzna i posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn. Z dokumentów załączonych do akt sprawy nie wynika, aby nastąpiła upadłość pozarolniczej działalności, jednocześnie nie została dołączona dokumentacja potwierdzająca rozpoczęcie postępowania likwidacyjnego działalności gospodarczej prowadzonej przez ubezpieczonego. Co prawda, J. K. na dzień 10 czerwca 2013r. udowodnił łączny staż pracy (okresy składkowe i okresy nieskładkowe) w wymiarze 40 lat, 6 miesięcy i 13 dni, jednakże nie wykazał, aby był spełniony warunek związany z ogłoszeniem upadłości.

Natomiast jak wynika z treści art. 6 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych z dnia 13 października 1998 roku za osobę prowadzącą pozarolniczą działalność uważa się:

1) osobę prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą na podstawie przepisów o działalności gospodarczej lub innych przepisów szczególnych;

2) twórcę i artystę;

3) osobę prowadzącą działalność w zakresie wolnego zawodu:

a) w rozumieniu przepisów o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne,

b) z której przychody są przychodami z działalności gospodarczej w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych;

4) wspólnika jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością oraz wspólników spółki jawnej, komandytowej lub partnerskiej;

5) osobę prowadzącą publiczną lub niepubliczną szkołę, inną formę wychowania przedszkolnego, placówkę lub ich zespół, na podstawie przepisów o systemie oświaty.

Z wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 20.11.2006 r., sygn. akt. SK 66/06, OTK-A 2006/10/152, wynika że w stosunku do osób wymienionych w art. 6 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych z dnia 13 października 1998 roku warunkiem ubiegania się o świadczenie przedemerytalne jest ogłoszenie upadłości. Z kolei upadłość ma zastosowanie do osób będących przedsiębiorcami, czyli – osób fizycznych, prawnych, jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej, które we własnym imieniu prowadzą działalność gospodarczą lub zawodową (art. 5 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe i naprawcze; Dz. U. z 2003 r. Nr 60, poz. 535 ze zm.). Nadto, Trybunał Konstytucyjny orzekł, że rentowność działalności gospodarczej jest pojęciem ekonomicznym, a nie prawnym. Zatem, uzależnienie prawa do świadczenia emerytalnego od rentowności wymagałoby odwołania się w ustawie do ściśle oznaczonego pojęcia ekonomicznego, precyzyjnego określenia o jaką rentowność chodzi, wskazania sposobu jej ustalania na potrzeby różnych typów działalności gospodarczej oraz wskazania proggu deficytowości, decydującego o powstaniu uprawnienia. Jednakże z uwagi na cel, o jaki chodzi, takie rozwiązanie nie byłoby racjonalne ze względu na wysokie koszty jego stosowania. W oparciu o istniejące instytucje prawne i procedury, wymagane jest ogłoszenie upadłości w przypadku zaprzestania wykonywania działalności gospodarczej.

J. K. natomiast nie przedłożył do organu rentowego stosownego postanowienia o ogłoszeniu upadłości prowadzonej przez niego działalności gospodarczej, mimo iż był wzywany przez organ rentowy do złożenia takiego dokumentu. Jedynie złożył oświadczenie, w którym podniósł, iż powodem likwidacji działalności gospodarczej jest brak dochodu i przewlekła choroba w 2012 roku. Zatem, nie spełnił przesłanki koniecznej, jaką jest ogłoszenie upadłości działalności

gospodarczej. W konsekwencji doprowadziło to do uniemożliwienia organowi rentowemu wydania decyzji korzystnej dla odwołującego się.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy wskazuje, że organ rentowy w wydanej decyzji z dnia 14 sierpnia 2013r. znak (...) prawidłowo ustalił, że ubezpieczonemu J. K. nie przysługuje prawo do świadczenia przedemerytalnego.

Z tych względów Sąd orzekł jak w wyroku na podstawie powołanych wyżej przepisów i na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.

Z:(...)

MW